

Zaminovaným tříkilometrovým pásmem nikoho mezi Marokem a Mauritánií projedou i kamiony

Opuštěné pouštní město Aggui

Adrar, ze kterých v minulosti vyrážely karavany na dlouhé pochody pouští s nákladem soli, koření a dalšího tehdy žádaného zboží.

Jednou z mauritánských kuriozit je nejdelší vlak na světě. Podél severní mauritánské hranice s Marokem vede železnice, po níž se převládá železná ruda z vnitrozemí do přístavu Nouadhibou. Několikrát denně po ní projíždí diesellový vlak, 3,5 km dlouhá řada vagonů, poháněných minimálně třemi lokomotivami. Kromě přepravy nerostů slouží železnice také jako zásobovací tepna celé severní pouštní oblasti a jako zdroj zaměstnání pro zdejší obyvatele a nomády. Vozí se po ní také voda pro chovatele velbloudů, která se přímo z cisteren stáčí do podzemních plechových nádrží.

Podél této železnice vede jedna z nejkrásnějších mauritánských offroadových cest, 450 km dlouhá a obtížná pista z vesnice Choum, často se ztrácející v písečných dunách a překonávající desítky metrů vysoké duny tvaru půlměsíce, jejichž špičky směřují po větru, zatímco střední část je vůči větru příčného směru, tzv. barchány. Míjíte při ní druhý největší monolit světa, 550 m vysoký černý kus kamene, nazývaný podle přilehlé vesničky Ben Amera nebo jen prostě arabsky El Mersa. Projíždíte také skrze několik dalších místně významných vesnic, kde díky železnici kvete čilý obchod, nomádi ve stanech se starají o stáda velbloudů a vojenské posádky o vaši bezpečnost a ochranu hranice. V těchto místech jsme sehnali snad nejlevnější naftu po celé cestě, nejspíš proto, že byla přímo z lokomotivy.

Obvyklé ceny PHM na čerpacích stanicích se v Mauritánii pohybují kolem 22 Kč/litr za naftu i benzin.

Kuriózní rizika

Při cestování Mauritánií se mimo hlavní město nesetkáte s větším provozem. Je však zapotřebí dávat pozor, hlavně po setmění, na kamiony, jezdící často bez osvětlení prostředkem silnice. Problíknutím naznačíte, že jste za nimi a chcete je předjet. Kuriózním dopravním rizikem jsou večerní muslimské modlitby. Po západu Slunce, který je v těchto zeměpisných šířkách velmi rychlý, muslimové za snížené viditelnosti zastavují auta přímo na silnici a modlí se buď přímo na vozovce vedle auta nebo pár metrů opodál v poušti. Často vám zkrájí cestu koráby pouště nebo stádo koz, nebezpečné jsou i písečné jazyky naváté na silnici, které mohou obzvlášť při vysokých rychlostech i na úplné rovině způsobit smyk, podobně jako u nás ledovka. Asfaltový povrch je většinou dobrý a cesty jsou rovné, mimo asfalt na roletových píستách se i sebelejší auto stane při vysoké rychlosti neovladatelným.

Na silnicích velmi často potkáte staré přeložené dodávky, koupené ve výprodeji kdesi ve Francii nebo Belgii. Jsou naložené jak uvnitř, tak i v kabině řidiče po střechu do posledního volného centimetru všemožným zbožím a náhradními díly a k tomu ještě vezou na zahrádce přivázaný jednou tak vysoký náklad obvykle starých televizorů a dětských kol. Tyto karavany v moderním pojetí křížují Mauritánii ze severu na jih nepřetržitě.

Především na jaře a na podzim se potkáte na cestách s velmi početnou rodinou cestovatelů, kteří jezdí v rozličných autech, starými Peugeoty počínaje a moderně vybavenými offroady konče. Přes Mauritánii se jezdí do subsaharské Afriky nebo na východ do Mali. V současné době je to kvůli geopolitické situaci nejspíš nejvyšší a pro některé i jediná možná cesta přes Saharu. Někteří cestovatelé stará auta posléze se ziskem prodávají, vydělané peníze věnují na charitu nebo se za ně vrací letecky do Evropy.

Pro snadnou domluvu v Mauritánii se nejvíce hodí francouzština. Hovoří jí kromě arabštiny téměř každý. Na severu se občas může hodit i španělština, protože oblast dnešní Západní Sahary dříve byla španělskou kolonií. Angličtinu využijete spíš pro komunikaci s Evropany. Na cestu se vyplatí si připravit tzv. fiché, v praxi postačí kolem stovky společných kopií hlavní stránky pasů posádky. Na silnicích a poblíž velkých měst jsou celní, policejní a vojenské kontroly, které zapisují veškerá projíždějící vozidla a starají se o maximální bezpečnost. Předáním fiché se celý proces výrazně urychlí, jelikož odpadá dlouhé opisování údajů z pasu při obvykle chybějícím psacím náčiní.

Dlouhá léta už je našťástí pryč pravdlo, kdy se přes Západní Saharu jezdilo pouze v konvojích a s vojenským doprovodem.

Mauritánci jsou chudí ale přesto velmi hrdý národ. Hlídky na rozdíl od Maroka nevyžadují žádný bakšiš v podobě vašich peněz, mobilů apod. Je však dobré vzít s sebou např. karton čokoládových tyčinek

pro děti jako odměnu za poskytnutý čaj nebo jiné občerstvení na cestách.

Benzín i naftu lze pořídit ve větších městech a vesnicích na čerpacích stanicích, mimo ně pak při troše domluvy od domorodců, kteří jsou ochotní a mají obvykle dostatečné vlastní zásoby. Pro přejezdy pouštních oblastí bez osídlení je však nutné vzít s sebou dostatečnou zásobu kanystrů jak s pohonnými hmotami, tak s vodou. Teploty se i na jaře a na podzim pohybují místy nad 40°C a velmi suchý pouštní vzduch rychle dehydratuje organismus. Mauritánci na dlouhých cestách tradičně pijí pro posílení velmi silný a dlouze připravovaný silně slazený čaj a pro zklidnění žaludku ohřáté velbloudí mléko, ředěné vodou. Ačkoliv je v Mauritánii ve městech obvykle dostupné pokrytí GSM signálem, ani jeden z českých operátorů zde v současnosti neposkytuje roaming. Možností je zakoupení místní SIM karty společnosti Mauritel (lepší pokrytí, ale méně dostupná prodejní síť) nebo Mattel. Umožní i pomalé připojení k internetu.

Odlíšnost společnosti, kultury i přírody, dělá z Mauritánie velmi exotickou a lákavou destinaci pro všechny nezávislé cestovatele. Přitom nezas tak vzdálenou a finančně nákladnou. Přírodní extrémy, barchány, wádí – vyschlá říční údolí, náhorní plošiny a oázy zapsané v UNESCO a milí lidé jsou těmi hlavními důvody, proč se vydat tuto zemi lépe prozkoumat nebo jí alespoň důkladněji projet na cestě do jiných afrických končin. ●

Text a foto **Tomáš Vizinger**

Autoservis s pneuservisem poblíž hlavní silnice N2

Oáza Ouadane chráněná UNESCO